

VOB VE1 - KMD VE1 (uitslag: 2-3):

2 maanden geleden nog hadden we de klaarblijkelijke “kampioenswedstrijd” gespeeld tegen medekoploper VOB. Toen verloren we kansloos en verlieten het strijdtoneel met gebogen hoofd. Vandaag was een andere dag met nieuwe kansen, want na winst konden we VOB weer naderen tot op 1 punt. TAC stond (nog) tussen ons in met 1 wedstrijd minder gespeeld. Je zou zeggen dat we daarom vol spanning naar Rotterdam vertrokken, maar dat viel mee. We zouden vrijuit kunnen spelen, want DE wedstrijd was immers al gespeeld en verloren. Toch begonnen we niet goed. Weer stonden we met de rug tegen de muur en konden er slechts sporadisch uitkomen. Bij een aanval van VOB waarbij enkele spelers in een schijnbeweging traptten, rolde de bal richting leeg doel, waarna een toegesnelde VOB-speler het laatste zetje gaf: 1-0. Even later een een-op-een situatie na balverlies achterin, waarbij de bal links van onze sluitpost werd gespeeld en de normaal gesproken trefzekere VOB-spits rechtsom ging. Gelukkig zag Tic Tac Theo dit gebeuren en was op tijd om de bal het veld uit te schieten. Drs. J. speelde een ongelukkige wedstrijd en had er een hard hoofd in dat het nog goed zou komen en nam plaats op de bank. Na de 1^e shift ging Bickel Beer naast hem zitten, want het zou ook niet zijn wedstrijd worden. Bij een voorzet vanaf rechts, werd de bal door iedereen gemist, behalve die VOB-speler dan, die de bal via een halve volley onhoudbaar inschoot: 2-0. Tot nu toe bijna hetzelfde scenario als thuis, alleen hadden we toen zelf meer kansen gehad. Na de thee was het doel om uit een ander vaatje te tappen. Dat dit ook lukte was te danken aan de inzet van het hele team, niemand uitgezonderd. Met name Jeroen heerste weer op het middenveld en dreef zijn tegenstander tot wanhoop. Op een gegeven moment kwam de bal terecht bij Arnaud Tesla die oog in oog met de VOB keeper niet verzaakte en hem met buitenkantje rechts verschalkte: 2-1. En toen gingen de koppies van VOB naar beneden: dat was een vreemde gewaarwording. Zouden ze het zelf aanvoelen dat ze hun kruis al hadden verschoten? Wij putten hier moed uit en gingen nog beter spelen en met name verdedigen, want VOB had aanval na aanval, maar elke keer stonden we in de weg: was het niet de rug van Haagsche Wimpie, dan was het wel Tikkie Rikkie die het vuile werk opknaptte. En anders was het wel Robbie M. die weer eens slim instapte en de bal veroverde. Zo konden we weer gaan opbouwen via Patrick Lambic en Frankie Guitar, als de bal maar weer niet van zijn voet sprong, want goed aannemen van de bal was op dit knollenveld een lastige opgave. Toch kwam de bal uiteindelijk terecht bij Pistolen Paul, die kon uithalen, maar de bal ging via de keeper naar Berry Bako, die genoeg had aan een klein gaatje: 2-2. Dit kwam op luid gejuich te staan vanaf de reservebank. Sjef kon het niet meer aanzien, maakte zijn rentree na lange afwezigheid en wilde de winnende gaan scoren. Hiertoe kreeg hij wel enkele kansen, maar hij moet nog wel een beetje schaven aan zijn vorm. De wedstrijd golfde intussen op en weer, maar elke VOB-aanval werd fantastisch afgeslagen. Zou de scheids al een keer affluiten of wachtte hij op een duikeling in het strafschopgebied? Die kwam gelukkig niet en er was nog genoeg tijd voor een van onze laatste aanvallen. Was er nog twijfel, dan maakte Jeroen daar nu een eind aan en scoorde vlak voor open doel via onderkant lat: 2-3. Zo verdiende hij terecht de Johnny van de wedstrijd. Iedereen liep zowat op zijn tandvlees, zelfs Nessor nav Bor had geen lucht meer om op tijd terug te zijn bij weer een volgende aanval. Maar elke keer stonden we goed en Carlos Santana had nog een sublieme redding met de punt van zijn schoen. Een groot compliment aan iedereen die erin is blijven geloven en deze wedstrijd tot een goed einde heeft gebracht. Het behoeft dan ook geen verdere toelichting dat de stemming na afloop euforisch was en bleef toen we weer uit Rotterdam vertrokken. Rest mij nog Meester Rob te bedanken voor zijn goede vlaggen. Er is vandaag geen onvertogen woord gevallen.

PS1 Voor de wedstrijd aan de KMD bar hadden we jolijt met Tamara Lambic, want toen ze een biertje wilde tappen, kwam er alleen maar schuim uit de tap. Ze zou het later nog aan Pat vragen hoe dat opgelost moest worden. Is dat nog goed gekomen Pat?

PS2 TTT was zijn fietssleutel kwijt. Gelukkig is deze weer terug gevonden. Weet je waar? In de bek van de karper die Berry Bako had gevangen en Tinus Positivo net had verspeeld. Hoe is het mogelijk!

PS3 Sjoerd, als je een broodje gezond bestelt, moet je hem niet achterlaten in de kantine. TTT en Meester Rob hebben er in ieder geval heerlijk van gegeten.